

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 288 af 9. Maj 1919.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3661).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Formanden: Sagen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 97 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4543).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under Forhandlingen om dette Lovforslag kan ogsaa det følgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag omtales.

Moltesen: I Øjeblikket gælder for hele Europa Spørgsmaalet om at være eller ikke at være, og det gælder i ikke mindre Grad for Danmark. De to Lovforslag, som her er forelagte, og som vi har faaet Lov til at behandle under eet, fordi de hænger saa nøje sammen, skulde være en Hjælp til for Danmarks Vedkommende netop at løse Spørgsmaalet, om vi skal være eller ikke være; og Lovforslagets Vedtagelse, om ikke helt, saa i det væsentligste i den Skikkelse, hvori det foreligger, vil netop betyde, at vi siger: Ja, vi vil være. Man kan sige, det kan Lovgivningen ikke gøre noget ved, det kan en Lov

ikke hjælpe til. Nej, det er rigtigt, men den kan i alt Fald være en Hjælp til Selvhjælp, en Hjælp til, at det danske Initiativ og den danske Energi kan udfolde sig, kan gøre det, som nu er nødvendigt: spænde sine Fangarme ud over den ganske Jord. Thi vi kan ikke leve af os selv. Denne indsnævrede nationale Betragtning er noget nu tilbagelagt. Det nationale, det politiske og det økonomiske hænger sammen. Det økonomiske Spørgsmaal er et internationalt Spørgsmaal, og det nationale Spørgsmaal kan heller ikke løses uden i Forbindelse dermed. Jeg tager det som et godt Varsel, at dette Lovforslag behandles her i Rigsdagen den 10. Februar, Aarsdagen for, at Danmark blev større ad Frivillighedens Vej. Thi dette Lovforslag skal netop hjælpe til, at Danmark skal blive endnu større, skal blive saa stort, at det ikke har nogen Grænse for sin Virksomhed, for sit Initiativ.

Dette Lovforslag er fremlagt her i Henhold til et i sin Tid af begge Ting udtalt Ønske. Thi da Rigsdagen i 1919 behandlede de udenrigsministerielle Lovforslag, var det jo en Forudsætning for Vedtagelsen, at inden den 1. April 1921 skulde der foreligge vedtagne Love, som skulde ordne disse Forhold, og forinden skulde der nedsættes en Kommission. Denne Kommission er nedsat og har afgivet sin Betænkning, som er, jeg tør nok sige: den interessanteste Betænkning, der er fremkommet fra nogen Kommission, saa længe jeg har siddet i Rigsdagen, som ogsaa Kommissionen, hvori jeg havde den Ære til sidst at sidde, var fuld af Interesse og samtidig af en Arbejdsvillie, som til enhver Tid støttedes i de mindste og de største Ting af Udenrigsministeriets Embedsmænd. Dem, der ikke har Tid til at læse denne Betænkning igennem — skønt jeg tror, at naar man først er begyndt paa den, vil man ikke kunne standse —, dem vil jeg henvise til at læse det ærede Medlem Hr. Fraenkels Afhandling, som er saa interessant som et spændende Eventyr og hjælper til Forstaaelse af de Tanker, som ligger bagved selve Lovforslaget, og den Verdensorden, vi staar overfor nu.

Hele Kommissionen har været enig i det Synspunkt, at Udenrigstjenesten skal omdannes og udvides, udvides, fordi der er kommet nye Stater frem efter Verdenskrigen, og fordi der er kommet helt nye økonomiske Synspunkter og Muligheder frem. Det er nødvendigt, hvis vi vil